

रोमकेसर n. der als Fliegenwedel gebrauchte Schweif des *Bos grunniens* ÇKDr. u. WILSON angeblich nach TRIK.; hier heisst es aber 2,8,31: चामरं रोमगुत्तं च केशरं चावचलकम्.
रोमगर्त m. = रोमकूप. °गर्तेषु सूकरस्य Buāg. P. 3,13,33.
रोमगुच्छ m. = रोमगुत्स H. 717. Hār. 172.
रोमगुत्स (1. रोमन् + गु°) n. der als Fliegenwedel gebrauchte Schweif des *Bos grunniens* TRIK. 2,8,31.
रोमाएवत् (von 1. रोमन्) adj. behaart, haarig RV. 9,112,4. — Vgl. रोमवत्.
रोमत्यञ्ज adj. das Haar vertierend, von einem Pferde VARĀH. Bṛh. S. 93,11.
 1. रोमन् n UNĀDIS. 4,150. = लोमन् KĀC. zu P. 8,2,18. Haar am Körper der Menschen und Thiere (in der Regel mit Ausschluss der langen Kopf- und Barthaare, der Mahne und des Schweifes) AK. 2,6,2,50,2,12. H. 619. 630. HALĀJ. 2,369. 394. रोमाण्यव्या RV. 1,133,6. 9,62,8. 75,4. 97,11. ÇĀÑKH. Çr. 4,14,4. 18,24,19. GRHJ. 1,24. AIT. BR. 2,9. KHĀND. UP. 8,13,1. रोमाणि रक्ष्यानि M. 4,144. 221. पशुरोमाणि 5,38. (क्षयैः) नाग्निर्दाह रोमाणि 8,116. ततो रोमाणि मे ऽह्वेषन् MBh. 2,1925. मयूरसमरोमभिः । क्षयैः 3,12065. दीर्घरोमधर R. GOBR. 2,28,24. 3,49,3. 4. 74,15. Suçr. 1,5,1. 17,9. 2,13,10. fgg. RACH. 1,83. Spr. 1035. VARĀH. BṚH. S. 37,7. 61,11. 67,6. 68,4. 69,13. 70,2. Buāg. P. 2,6,4. 3,13,34. 22,29. 5,26,14. 8,7,28. केशवालरोमाणि (वाजिनः) Cit. beim Schol. zu ÇĀK. 6,5. रोमोत्पाटन Verz. d. B. H. No. 938. कृष्टरोमन् adj. TRIK. 3,1,21. R. GOBR. 1,22,1. 52,1. Buāg. P. 4,24,22 (von Pflanzen). VER. in LA. (III) 3,22. कृष्टरोमाणि VARĀH. BṚH. S. 92,3. प्रकृष्टरोमन् adj. R. 3,65,19. Buāg. P. 3,13,5. संकृष्टरोमाङ्ग R. 3,53,5. सुवर्णरोमयूथ PAÑKĀT. 35,1. Gefieder der Vögel R. 4,59,19. रोमी पृथिव्याः RV. 1,65,8. — Vgl. उर्ध्व°, दीर्घ°, नेत्र°, पृथु° (breitthaarig d. i. schuppig von Fischen), बद्ध°, मयूर°, मक्ता°, स्वर्णा°, कृस्व°.
 2. रोमन् m. pl. N. pr. eines Volkes MBh. 6,363 (VP. 192). ed. Bomb. liest: वनायवो दशायाश्च रोमाणाः. — Vgl. 2. रोमक 1) a).
रोमन्थ m. AK. 3,6,2,19. das Wiederkauen: उद्धीर्षस्य वा श्रवणीर्षस्य वा मन्थो रोमन्थः PAT. zu P. 3,1,15. रोमन्थं वर्तय् P. 3,1,15. RACH. 1,32. मृगकुलं रोमन्थमभ्यस्यतु ÇĀK. 39. गो° VARĀH. BṚH. S. 48,11. Çr. 5,62. TBR. Comm. 1,193,12. das Kauen des Betels damit verglichen RĀĠA-TAR. 5,364. Wiederkauen so v. a. oftmaliges Wiederholen: स्वविक्रमकथास्तोत्र° 351. Nach den Erklärern zu P. 3,1,15 soll कोटो रोमन्थं वर्तयति bedeuten अपानप्रदेशान्निःसृतं द्रव्यम् (= रोमन्थम्) अस्नाति oder वर्तुलं करोति seinen Unrath verzehren oder Kügelchen daraus drehen.
रोमन्थापु °पते wiederkauen P. 3,1,15. VOP. 21,12.
रोमपाद् m. N. pr. zweier Fürsten VP. 442. 445. Buāg. P. 9,23,7. 10. — Vgl. लोमपाद्.
रोमपुलक m. = पुलक 1) b) = रोमकृष्य Buāg. P. 5,17,2. KĀURAP. 33.
रोमफला f. = रोमशफल NIGH. PR.
रोमबद्ध adj. aus Haar gewebt JĀC. 2,180. v. l. रोमबन्ध m. Haargewebe.
रोमभूमि f. die Stätte der Haare d. i. die Haut RĀĠAN. im ÇKDr.
रोममूर्धन् adj. Hürchen auf dem Kopfe habend, auf dem Kopfe behaart; von Insecten Suçr. 2,510,5.
रोमरतासार m. Bauch H. ç. 125. scheint fehlerhaft zu sein.

रोमराजि und °राजि f. Haarreihe, Haarlinie, Haarstretfen: pl. bei einer Gazelle R. 3,49,33. sg. am Leibe des Menschen, insbes. des Weibes oberhalb des Nabels, ein Zeichen der Pubertät, Suçr. 1,44,18. 321,18. 336,16. 2,90,4. R. 3,52,32 (wo रोमराज्या zu schreiben ist). 5,21,19. KUMĀRAS. 1,38. RT. 2,26. KĀURAP. 1. PAÑKĀR. 3,3,12. 23. रोमराजिपथ so v. a. Taille Çr. 9,22.
रोमलता f. die Haarlinie oberhalb des Nabels (beim Weibe) H. 606.
रोमलतिका f. dass. SĀH. D. 40,5.
रोमवत् (von 1. रोमन्) adj. behaart Suçr. 2,13,12. चतुर्धरेषु gaṇa मघादि zu P. 4,2,86 (vgl. 67—70). — Vgl. मृडु° und रोमएवत्.
रोमवाक्चिन् adj. Haar abschneidend, haarscharf; von einem Messer VĀGBH. 26,1.
रोमविकार m. Veränderung in der Lage der Härchen am Körper, das Sträuben der Härchen H. 303. HALĀJ. 3,29.
रोमविक्रिया f. dass. SĀH. D. 167. PRATĀPAR. 30,6,7. KUMĀRAS. 5,10.
रोमविधंस m. Laus WILSON.
रोमविवर n. = रोमकूप Buāg. P. 10,14,11.
रोमवेध m. N. pr. eines Autors Verz. d. B. H. No. 941.
रोमशं (von 1. रोमन्) 1) adj. (f. घ्रा) stark behaart (am Körper), haarig gaṇa लोमादि zu P. 5,2,100. VOP. 7,32. fg. सर्वाकर्मस्मि रोमशा गुन्धा-रीणामिवाविका RV. 1,126,7. उर्ध्वः 8,31,9. 80,6. ÇĀÑKH. BR. 14,3. M. 3,7. MBh. 2,1850. Suçr. 1,139,19. 2,293,4. 310,5. VARĀH. BṚH. S. 68,35. 59. 70,17. घ्र° 68,32. 70,5. 8. पृष्ठे च रोमशं चर्म (मार्जारस्य) KATHĀS. 63,162. हरिणाजिन 167. खररोमत्वच् (सूकर) Buāg. P. 3,13,27. von Pflanzen Suçr. 2,171,8. मक्ता° sehr stark behaart 1,124,12. — 2) m. a) Wid-der, Schaf TRIK. 2,9,23. H. 1276. Hār. 80. — b) Eber — c) ein best. Knollengewächs (पिण्डालु) und = कुम्भी RĀĠAN. im ÇKDr. — d) = दुहल Hār. 136. — e) N. pr. eines Rshi Buāg. P. 6,15,14. eines Astronomen Verz. d. B. H. No. 862. Ind. St. 2,247; vgl. 2. रोमक 1) b). — 3) f. घ्रा a) Cucumis utilisissimus Roxb. TRIK. 2,4,36. = दग्धावृत्त RĀĠAN. im ÇKDr. — b) N. pr. der angeblichen Liedverfasserin von RV. 1,126,7; vgl. oben u. 1) und BRHADD. 2,17 in Ind. St. 1,114. — 4) n. so v. a. pudenda RV. 10,86,16. — Vgl. लोमश.
रोमशफल m. eine best. Pflanze, = टिण्डिश RĀĠAN. im ÇKDr.
रोमशुक n. ein best. Parfum, = स्थौणियक BuĀVAPR. im ÇKDr.
रोमकृष्य m. das Sträuben der Härchen des Körpers, Rieseln der Haut (vor Kälte, Furcht, Freude, Geilheit) HALĀJ. 3,29. BHAG. 1,29. MBh. 4,1240. 2249. 13,934. R. 7,26,30. 36,24. Suçr. 1,232,15. 236,1. 267,17. RĀĠA-TAR. 3,41. Buāg. P. 11,14,23.
रोमकृष्या 1) adj. Haarsträuben verursachend d. i. Grauen oder grosse Freude erregend BHAG. 18,74. MBh. 1,312. HĀMIV. 3107. R. 1,30,17. 62,16. 2,42,20. 112,1. 3,32,3. 6,102,17. Buāg. P. 8,10,5. 9,6,17. — 2) m. a) Terminalia Bellerica, deren Nüsse als (Grauen erregende) Würfel gebraucht werden, H. an. 3,16. MED. p. 116. — b) Bein. Sūta's, des Erzählers der Purāṇa, MED. VP. 283. MUIR, ST. III, 21. Verz. d. Oxf. H. 7,6, No. 43. 82, a, No. 138. Buāg. P. 10,78,22. Verz. d. B. H. 13,6 (°नन्दन). Buāg. P. I, Einl. xxxvii. fg. auch der Vater Sūta's so genannt Buāg. P. 1,4,22; vgl. रोमकृष्या. — 3) n. = रोमकृष्य H. 303. H.